

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 19, Dzieła Boże, Stworzenie i Opatrzność

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat Teologii Właściwej, czyli Boga. To sesja 19, Dzieła Boga, Stworzenia i Opatrzności.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat Teologii Właściwej, doktryny samego Boga, i przechodzimy do dzieł Boga.

Studiowaliśmy, jak Bóg jest Świętą Trójcą, jednym Bogiem w trzech osobach. Studiowaliśmy atrybuty Boga, zarówno nieprzekazywalne, jak i przekazywalne. Teraz studiujemy jego dzieła stworzenia, opatrzność.

Nie uwzględniamy w tym kursie jego dzieła, jego dzieł odkupienia i spełnienia. Ale studiujemy aniołów, szatana i demony, ponieważ chociaż Bóg nie stworzył ich jako upadłych stworzeń, to jednak niektórzy aniołowie zbuntowali się, jak zobaczymy. Módlmy się

razem. Łaskawy Ojcze, dziękujemy Ci za Twoje słowo, za Twoją prawdę, za Twojego Syna, za Twojego Ducha. Błogosław nam, modlimy się. Prowadź nas wieczną drogą, prosimy, przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Amen.

Dzieła Boże. Chwalebny Bóg jest znany ze swoich dzieł, które zarówno wypełniają Jego cele, jak i ukazują Jego chwałę.

Jego dzieła są liczne, ale cztery wyróżniają się jako podstawowe. Stworzenie, Opatrzność, Odkupienie lub Zbawienie i Dopełnienie. Inne serie wykładów dotyczą Odkupienia i Dopełnienia.

Tutaj skupiamy się na Bożych dziełach stworzenia i opatrzności. Bóg tworzy wszystko, chrześcijańska doktryna stworzenia. Biblia zaczyna się od stworzenia nieba i ziemi przez Boga.

Biblia kończy się stworzeniem przez Boga nowego nieba i nowej ziemi. W Księdze Rodzaju 1:1 Bóg stworzył niebo i ziemię. W Objawieniu 21 i 22, 21 na początku jest powiedziane: „I spojrzałem, a oto nowe niebo i nowa ziemia”.

Jako taka doktryna Boga jako stwórcy stanowi ramy biblijnej historii i odgrywa kluczową rolę w teologii chrześcijańskiej. W swej istocie doktryna stworzenia polega na tym, że Bóg, bez użycia jakiegokolwiek istniejącego wcześniej materiału, czyli ex nihilo, po łacinie z niczego, powołuje do istnienia wszystko, co istnieje. Stworzenie jest całkowicie wolnym aktem Boga, mającym na celu przekazanie Jego doskonałości.

Tylko On nie ma początku, jak widzieliśmy wcześniej, gdy studiowaliśmy wieczność Boga, Psalm 92, werset 2. Psalm 90, werset 2, od wieczności do wieczności, Ty jesteś Bogiem. Bóg stwarza wszystko, co istnieje, w tym światło, ziemię, niebo, wodę, roślinność, życie morskie, zwierzęta, anioły i wszystko inne. Rodzaju 1:1-25, Psalm 148:1-5, Kolosan 1:16, Objawienie 4:11.

Pozwólcie mi przeczytać jeden z nich, Psalm 148:1-5. Jeden z Psalmów pochwalnych Hallelu, który kończy Psalm 148. Psalm 148:1, Chwalcie Pana, chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach, chwalcie Go wszyscy Jego aniołowie, chwalcie Go wszystkie Jego zastępy, chwalcie Go słońce i księżycu, chwalcie Go wszystkie gwiazdy świecące, chwalcie Go niebiosa najwyższe i wody ponad niebem.

Niech chwalą imię Pana, bo On rozkazał i zostali stworzeni, i On ich utwierdził na wieki wieków. Dał rozkaz, i nie przemienie. Chwalcie Pana z ziemi, wielkie stworzenia morskie i wszystkie głębiny, ogień i grad, śnieg i mgła, burzliwy wiatr, wypełniający Jego słowo, góry i wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry, zwierzęta i wszelkie bydło, płazy i ptaki latające, królowie ziemi i wszystkie ludy, książęta i wszyscy władcy ziemi, młodzieńcy i dziewice razem, starcy i dzieci.

Niech wychwalają imię Pana, bo tylko Jego imię jest wywyższone; Jego majestat jest ponad ziemią i niebem; On podniósł róg dla swojego ludu, chwala dla wszystkich Jego świętych, dla ludu Izraela, który jest blisko Niego, chwala Panu. Przeczytałem wszystkie 14 wersetów, ponieważ rozwijają one temat stworzenia. Bóg jest również bezpośrednio zaangażowany w stworzenie mężczyzn i kobiet, których specjalnie stwarza na swój obraz.

Rodzaju 1:27, na obraz Boży ich stworzył, mężczyznę i kobietę ich stworzył. Rodzaju 1:27 i 27, Marka 10:6, Rzymian 5:12 do 21, Jakuba 3:9 do 12. Po raz kolejny Bóg stwarza mężczyzn i kobiety, szczególnie na swój obraz.

Genesis 1:27, 27, Marek 10:6, Rzymian 5:12 do 21, Jakub 3:9 do 12. Całe stworzenie odzwierciedla projekt i porządek wiecznego planu Boga i powstaje dzięki mądrości Boga. Jeremiasz 10:12, wola Boga, Objawienie 4:11 i słowo Boga, Psalm 33:6 do 9. Mądrość Boga, Jeremiasz 10:12, wola Boga, Objawienie 4:11, słowo Boga, Psalm 33:6 do 9. Stworzenie objawia Boga, ponieważ daje świadectwo o Jego mocy i dziele wszystkim ludziom, we wszystkich czasach i miejscach.

Psalm 19:1 do 6, Rzymian 1:18 do 32. Powiniennem przeczytać trochę tego. Albowiem gniew Boży objawia się z nieba przeciwko wszelkiej bezbożności i niesprawiedliwości ludzi, którzy przez swoją niesprawiedliwość tłumią prawdę.

Bo to, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich oczywiste, ponieważ Bóg im to objawił. Albowiem jego niewidzialne atrybuty, mianowicie jego wieczna moc i boska

natura, są wyraźnie dostrzegalne od stworzenia świata w rzeczach, które zostały uczynione. To pozostawia ich bez wymówki, a w odwróceniu uczynków ciała w Galacjan 5, mamy tutaj przede wszystkim bałwochwalstwo, a następnie grzechy seksualne, tym razem grzechy heteroseksualne, i to pokazuje lud Boży, stworzenia Boże, buntujące się przeciwko niemu zarówno w kulcie, jak i życiu seksualnym.

Stworzenie przynosi również chwałę Bogu, ponieważ ukazuje Jego królewskość, moc, dobroć, mądrość, miłość i piękno. Księga Rodzaju 1:1 do 28, Księga Izajasza 43:7, List do Rzymian 11:33 do 36. Objawienie 4:11 łączy rolę Boga jako stwórcy z Jego przyjmowaniem czci i chwały.

Godzien jesteś, cytuję, nasz Panie i Boże, przyjąć chwałę i cześć, i moc, bo Ty stworzyłeś wszystko, a z Twojej woli istniało i zostało stworzone. Objawienie 4:11. Zaiste, wieczny Bóg istnieje przed stworzeniem.

Psalm 90 werset 2 i tylko on sprawia, że wszystkie rzeczy stają się rzeczywistością. On tworzy bez użycia wcześniej istniejących materiałów. Hebrajczyków 11:3 dla cytatu, wszechświat został stworzony słowem Boga, aby to, co jest widoczne, zostało stworzone z rzeczy, które nie są widoczne.

Hebrajczyków 11:3. Bóg stwarza, wypowiadając swoje słowo. „Potem rzekł, wtedy Bóg rzekł: Niech stanie się światłość i stała się światłość”. Rodzaju 1:3 i siedem razy więcej w Rodzaju 1. Zobacz także 2 Piotra 3:5. Bóg sprawia, że ludzie są zdolni do zrozumienia Jego słów i odpowiadania Mu.

Ponadto Bóg tworzy całą rzeczywistość, co oznacza niebo i ziemię w Księdze Rodzaju 1:1. On stwarza wszystkie rzeczy. List do Efezjan 3:9, Objawienie 4:11, w tym wszystko „widzialne i niewidzialne”. List do Kolosan 1:16, werset opisujący stworzenie Synowi Bożemu.

Jan podkreśla ten punkt, potwierdzając to, co pozytywne, i zaprzeczając temu, co negatywne. Ponownie, o Panu Jezusie, Jan 1:3, bardziej właściwie powiedział, oczywiście, Jezus jest jego ludzkim imieniem w chwili wcielenia. Prawo, słowo, światło, wieczny syn, zanim stał się wcielony, wszystko zostało stworzone przez niego.

A poza Nim nic nie zostało stworzone, co zostało stworzone. Jana 1:3. Trójca nierozdzielnie wykonuje dzieło stworzenia, tak jak nierozdzielnie wykonuje wszelkie dzieła. Mianowicie, stworzenie jest dziełem Ojca.

1 Koryntian 8:6, Objawienie 4:11. Syn, Jana 1:3, 1 Koryntian 8:6, Kolosan 1:16, Hebrajczyków 1:2 i 10. A stworzenie jest dziełem Ducha Świętego.

Rodzaju 1:2, Hioba 33:4. Bóg nie stwarza z poczucia samotności lub potrzeby wspólnoty, ponieważ trzy osoby trynitarnie kochają się od wieczności. Jana 17:24. Bóg Ojciec jest źródłem stworzenia, a Syn jest sprawcą stworzenia.

„Jest jeden Bóg, Ojciec. Wszystko pochodzi od Niego i istniejemy dla Niego. I jest jeden Pan, Jezus Chrystus. Wszystko przez Niego i istniejemy przez Niego”. 1 Koryntian 8:9, 8:6, 1 Koryntian 8:6. Duch Boży jest również aktywny w stworzeniu. Księga Rodzaju 1:2, Psalm 104.

W stworzeniu, jak i we wszystkim innym, Bóg jest zarówno transcendentny, jak i immanentny. Tylko On istnieje przed stworzeniem, a zatem stoi poza nim i ponad nim. Jest również immanentny w swoim stworzeniu, ponieważ troszczy się o nie, zbliża się i wchodzi w przymierze ze swoim ludem.

Chrześcijańska doktryna stworzenia odrzuca błędy dualizmu, emanacjonizmu, panteizmu i deizmu. Chrześcijańska doktryna stworzenia odrzuca między innymi te błędy: dualizm, emanacjonizm, panteizm i deizm.

Dualizm głosi, że istnieją dwie wieczne zasady dobra i zła. Nie tylko głosi, że istnieje dobro i zło, ale że obie są wiecznymi zasadami. Wręcz przeciwnie, wszechmocny stwórca jest ostateczną rzeczywistością. Zło nie jest konkurującą wieczną zasadą z Bogiem, ale jest zniekształceniem, aberracją dobrego stworzenia Boga.

Emanacjonizm głosi, że świat jest emanacją lub rozszerzeniem samego Boga. Rozszerzeniem, emanacją jego substancji. Wbrew temu, stwórca, zgodnie z pismem, jest odrębny od swojego stworzenia. Nie jest częścią jego samego, która emanowała. Stworzenie nie jest przepełnieniem jego bytu. Raczej ten, który sam istnieje od wieczności, powołuje swój świat do istnienia swoim słowem. Pozostaje on tak odrębny od niego, jak stworzenie, tak jak stworzenie jest odrębne od swojego stwórcy.

Panteizm myli Boga z jego światem. Mówi, że Bóg jest wszystkim, a wszystko jest Bogiem.

Podczas gdy panteizm błędnie utożsamia Boga z jego światem, deizm usuwa Boga ze świata. Uczy, że twórca wyposażył swój świat w zdolność do samodzielnego funkcjonowania, zgodnie z ludzką intuicją, bez jego udziału.

Doktryny stworzenia i opatrności obalają zarówno panteizm, jak i deizm. Bóg nie tylko stworzył świat, ale nadal go podtrzymuje i kieruje nim. Może powinienem zrobić trochę więcej z tymi czterema błędami: dualizmem, emanacją, panteizmem i deizmem.

Dualizm mówi nie tylko, że dobro i zło istnieją, istnieją w Piśmie Świętym od upadku

w Księdze Rodzaju 3. A zło nie będzie istnieć w nowych niebiosach i nowej ziemi, gdy wszyscy wrogowie Boga zostaną zniszczeni, w tym elementy ludzkie, wrogowie ludzcy, którzy są zniszczeni, że tak powiem, przez poddanie się wiecznej karze w piekle, które jest poza nowym stworzeniem, które nie ma w sobie nic nieczystego ani grzesznego. Dualizm mówi raczej, że nie tylko to, co jest poprawne, ale także, że od upadku aż do spełnienia, dobro i zło istnieją.

Mówi, że dobro i zło są wieczne. Bóg nie jest. Święty Bóg nie jest sam. Waham się, bo właśnie powiedzieliśmy, że nigdy nie jest sam. Jest świętą trójcą.

Święta trójca nie jest sama. Tam, zgodnie z dualizmem, istnieje inna wieczna zasada zła. I tak, w ten sposób, dobro i zło są konieczne.

Nic z tego nie jest nauką biblijną. Zło nie jest wieczne. Zło jest aberracją, frustracją, buntem przeciwko Bogu i nie istniało przed Księgą Rodzaju 3, i nie będzie istnieć wiecznie w nowych niebiosach i nowej ziemi.

Nie, jedna wieczna święta trójca ojca, syna i ducha świętego istniała od wieczności. Zło nie jest jego wiecznym przeciwnikiem. Tylko Bóg jest Bogiem i jest wieczny.

Emanacjanizm utrzymuje, że kreacja jest przepełnieniem bytu Boga. Jest to przepełnienie ontologiczne, metafizyczne przepełnienie samej materii, z której Bóg jest zrobiony. To nie wyszło zbyt dobrze.

To nadmiar bycia Boga z samego siebie jest zły. Oczywiście, stworzenie stoi w relacji do stwórcy, ale nie jest to stwórca rozszerzony, emanujący ze wszechświata. Nie, nie, istnieje rozróżnienie między stwórcą a jego stworzeniem.

Nie jest emanacją jego bytu. Jest raczej oddzielona od tego, kto ją stworzył i pozostaje poza nią, wykracza poza nią i w niej, ale nie jest jej częścią, jest immanentna. Panteizm myli Boga i jego świat, a zatem jest błędny.

Bóg nie jest jego światem. Wszystko nie jest Bogiem. Tylko Bóg istniał wiecznie i On powołuje swoje stworzenie do istnienia.

To nie jest Bóg. To nie jest On. On jest raczej od niego odrębny.

On to stworzył i prowadzi. On to konserwuje i prowadzi, ale nie jest stworzeniem. Panteizm myli Boga i jego świat.

Jeśli tak się stanie, a tak się stanie, dualizm rozdzieli Boga i jego świat. Nauczają chrześcijańskiej doktryny stworzenia, ale potem mówi, że Bóg wbudował w tę zasadę stworzenia, aby mogła ona działać samodzielnie. To błędne, ponieważ Biblia przedstawia, że stworzenie jest poprzedzone opatrnością.

Bóg utrzymuje i kieruje światem, który stworzył. Jeśli panteizm nielegalnie utożsamia Boga z jego światem, dualizm, mam na myśli, deizm nielegalnie oddziela Boga i jego świat. Prawdą jest stworzenie i opatrność.

Głównym celem dzieła stworzenia Boga jest Jego własna chwała. Paweł potwierdza to, gdy rozważa dzieła stworzenia, opatrności i spełnienia Boga w Rzymian 11:36. Albowiem od Niego stworzenie, a przez Niego opatrność i ku Niemu spełnienie, są wszystkie rzeczy. Od Niego, przez Niego, ku Niemu są wszystkie rzeczy.

Jemu niech będzie chwała na wieki. Amen. Rzymian 11:36. Paweł pisze również o Chrystusie w Kolosan 1:16. Wszystko zostało stworzone przez niego, jest on agentem ojca w stworzeniu, a dla niego, to znaczy, wszystko istnieje dla chwały syna.

Kiedy Paweł mówi o nim, ma na myśli cele i chwałę Chrystusa. Fakt, że Pismo Święte oświadcza, że dzieło stworzenia Boga jest bardzo dobre, Księga Rodzaju 1:31, ma wielkie konsekwencje. Wszystko, co Bóg tworzy, jest z natury dobre, a nie złe, w tym rzeczy fizyczne.

Rzeczywiście, ludzkie ciało i seksualność nie są grzeszne, ale są darami od Boga, które mają być używane zgodnie z Jego wolą. Ponadto asceza, idea, że świętość osiąga się poprzez brutalne traktowanie ludzkiego ciała, jest błędna. Jak naucza Paweł w Kolosan 2:20-23, nie promuje pobożności, mówi, w tym miejscu.

Asceza mówi, że świętość osiąga się przez zaprzeczenie cielesnym żądom. To nieprawda. Bóg stworzył świat, dał nam nasze żądze, mamy ich używać dla Jego chwały w sposób, który objawił.

Ponieważ istoty ludzkie są stworzeniami wiecznego stwórcy, mamy zarówno wielkie dary, jak i wiele ograniczeń. Ukoronował nas chwałą i czią, Psalm 8:5. I daje nam panowanie, cytuję, nad dziełem swoich rąk, Psalm 8:6. Bóg ukoronował nas chwałą i czią. W kontekście Psalmu 8, to Adam i Ewa są pierwszymi istotami ludzkimi.

Ukoronował ich chwałą i czią i dał im panowanie nad dziełami swoich rąk. To samo dotyczy nas, ich potomków, ich potomstwa. Nasza istotowość niesie ze sobą wielką odpowiedzialność za wypełnienie celów, dla których Bóg nas stworzył.

Należą do nich, jako zarządcy, ontologiczne zainteresowanie światem, który Bóg nam daje jako nasz dom. Daje nam cudowne umysły i ciała, umożliwiając nam cieszenie się Nim i Jego pięknym światem. Ale tylko Bóg jest samowystarczalny i wieczny.

A my jesteśmy Jego stworzeniami, które są od Niego zależne, ponieważ, cytuję, w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, Dzieje Apostolskie 17:28. Chwalimy również Stwórcę za Jego majestatyczny i piękny świat, Psalm 19 :1, Psalm 38:1-9. Ten świat

ma znaczenie, jedność i zrozumiałość i wskazuje na Bożą mądrość, moc, dobroć, chwałę i piękno. Chwalimy Stwórcę za Jego majestatyczny i piękny świat, Psalm 19:1, Psalm 38:1-9. A ten świat ma znaczenie, jedność i zrozumiałość i wskazuje na Bożą mądrość, moc, dobroć, chwałę i piękno. Po tym krótkim omówieniu stworzenia przechodzimy do opatrności.

Nasz Bóg kieruje historią, chrześcijańską doktryną opatrności. Stworzenie jest pierwotnym aktem Boga, który powołał wszystkie rzeczy do istnienia, podczas gdy opatrność jest jego trwającą pracą utrzymywania i kierowania jego stworzeniem. Westminster Shorter Catechism dobrze definiuje opatrność i odpowiada na pytanie, czym jest opatrność Boga? Katechizm mówi, że opatrność jest najświętsza, najmądrzejsza i najpotężniejsza, zachowująca i rządząca wszystkimi jego stworzeniami i wszystkimi ich działaniami.

To odpowiedź na pytanie 11. w Westminster Shorter Catechism. Jej opatrność jest najświętsza, najmądrzejsza i najpotężniejsza, zachowująca i rządząca wszystkimi swoimi stworzeniami i wszystkimi ich działaniami. Dwa aspekty opatrności, jak zobaczymy, to zachowanie, zachowanie i rządzenie, rząd Boga.

Ponadto, Shorter Katechism wybiera trzy najważniejsze cechy Boga, atrybuty Boga, które informują o jego dziele opatrności. Opatrność jest najświętszą, zachowującą i rządzącą wszystkimi rzeczami Boga, jego najmądrzejszą, zachowującą i rządzącą, i jego najpotężniejszą, zachowującą i rządzącą wszystkimi rzeczami i wszystkimi ich działaniami. Opatrność obejmuje zarówno zachowanie, jak i rząd.

Konserwacja jest dziełem Boga polegającym na utrzymywaniu Jego stworzenia, o czym świadczą Stary i Nowy Testament. Psalm 104, Psalm 104, zaczynając od wersetu 10. Sprawiasz, że źródła tryskają w dolinach.

Płyną między wzgórzami. Dają pić każdemu zwierzęciu polnemu. Dzikie osły gaszą ich pragnienie.

Obok nich mieszkają ptaki niebieskie, Śpiewają wśród gałęzi. Z twego wzniosłego mieszkania, Ty nawadniasz góry.

Ziemia nasycona jest owocami Twojej pracy. Sprawiasz, że trawa rośnie dla bydła i rośliny dla człowieka do uprawy. Psalm 104, werset 14.

Aby wydobył z ziemi pokarm i wino, aby rozweselić serce człowieka, oliwę, aby rozjaśnić jego oblicze, i chleb, aby wzmocnić serce człowieka. Drzewa Pana są podlewane obficie, jak cedry Libanu, które zasadził. W nim ptaki budują gniazda.

Bocian ma swój dom w jodłach. Wysokie góry są dla dzikich kóz. Skały są schronieniem dla borsuków skalnych.

Stworzył księżyc, by wyznaczał pory roku. Słońce wie, że nadszedł czas zachodu. Stworzyłeś ciemność, a nocą krążą wszystkie zwierzęta leśne.

Młode lwy ryczą za swoją zdobyczą, szukając pożywienia u Boga. Gdy wschodzi słońce, uciekają i kładą się w swoich norach. Człowiek wychodzi do swojej pracy i do swojego trudu aż do wieczora.

O Panie, jak liczne są Twoje dzieła. W mądrości uczyniłeś je wszystkie. Ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Oto morze, wielkie i szerokie, roi się od niezliczonych stworzeń, istot żywych, małych i wielkich. Tam płyną okręty i Lewiatan, które stworzyłeś, aby się w nim bawić. Wszystkie one oczekują od ciebie, abyś dał im pokarm w odpowiednim czasie.

Kiedy im to dajesz, zbierają to. Kiedy otwierasz rękę, są napełnieni dobrymi rzeczami. Kiedy ukrywasz twarz, są przerażeni.

Gdy odbierasz im oddech, umierają i wracają do prochu. Gdy posyłasz swego ducha, są tworzone i odnawiasz oblicze ziemi. Obszerny fragment Starego Testamentu, Psalm 104, 10 do 30, potwierdzający zachowanie przez Boga jego stworzenia.

Już czytaliśmy Psalm 148:7 do 14. Nie będę tego robić ponownie. Kolosan 1:17, przez Chrystusa, przez słońce, wszystko trwa.

List do Hebrajczyków 1:3, On podtrzymuje wszystko swoim potężnym słowem. Te ostatnie dwa, oba Chrystusa. Boże zachowanie dotyczy szczególnie Jego ludu, którego kocha, zbawia i zachowuje według swojego planu.

Psalm 23, Będę mieszkał w domu Pana na wieki. Izajasz 40:11. Izajasz 40:27 do 31.

Rzymian 8:28 do 39. Nie ma potępienia dla tych w Chrystusie Jezusie. Nic nie może nas oddzielić od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.

1 Jana 5:18. Rząd jest dziełem Boga, jeśli zachowanie jest Jego dziełem utrzymywania i ochrony Jego stworzenia. Rząd jest Jego dziełem kierowania Jego stworzenia ku Jego celom, co Pismo Święte obficie potwierdza.

Psalm 33:10 do 22. Izajasz 40:22 do 26. Daniel 4:34 i 35.

Dzieje Apostolskie 4:23 do 31. Dzieje Apostolskie 14:12 do 17. Psalm 33, zaczynając od wersetu 10. Czytam niektóre z nich wybiórczo i powtarzam odniesienia do innych.

Psalm 33:10. Pan niweczy radę narodów, udaremnia plany ludów.

Rada Pana trwa na wieki, plany Jego serca na wszystkie pokolenia. Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan.

Ludzie, których wybrał jako swoje dziedzictwo. Pan spogląda z nieba. Widzi wszystkich synów ludzkich.

Z miejsca, gdzie siedzi na tronie, spogląda na wszystkich mieszkańców ziemi. On, który łączy serca ich wszystkich, kształtuje serca ich wszystkich i obserwuje wszystkie ich czyny. Król nie jest zbawiony przez swoją wielką armię.

Wojownik nie jest wybawiony przez swoją wielką siłę. Koń bojowy jest fałszywą nadzieją na zbawienie. I przez swoją wielką moc nie może uratować.

Oto oko Pana jest nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, którzy pokładają nadzieję w Jego miłości, aby wybawił ich duszę od śmierci i zachował ich przy życiu w głodzie. Dusza nasza oczekuje Pana.

On jest naszą pomocą i naszą tarczą. Bo serce nasze raduje się w Nim, bo ufamy Jego świętemu imieniu. Niech Twoja łaska, Panie, będzie nad nami, tak jak mamy nadzieję w Tobie.

To był Psalm 33:10 do 22. Powtarzam, Izajasz 40:22 do 26. Daniel 4:34, 35.

Dzieje Apostolskie 4:23 do 31. Dzieje Apostolskie 14:12 do 17. Oprócz zachowania i rządzenia, opatrność obejmuje także współdziałanie, w którym Bóg działa, a jego stworzenia działają zgodnie z zamierzonymi przez Niego celami.

Bóg nie zawsze kieruje historią poprzez swoje bezpośrednie działanie, ale często używa wolnych działań ludzi i innych przyczyn wtórnych. Pismo odzwierciedla tę ideę, twierdząc, że Bóg używa ludzkich agentów. Księga Rodzaju 1, 26 do 30.

2 Samuela 12:1-15. Jana 6:1-13. Dzieje Apostolskie 1:5. Bóg posługuje się narodami.

Izajasz 1:10. Izajasz 10:5 do 11. Ezdrasz 1. Bóg używa stworzeń.

Psalm 104. Aniołowie. Rodzaju 16:6 do 14.

Łukasza 1:26 do 38 i więcej. Opatrność Boża rozciąga się na każdy obszar Jego stworzenia. Wszechświat, naturę, życie ludzi, Szatana i aniołów, narody, zwierzęta, wypadki, wolne czyny i grzeszne czyny.

Wszystko to pochodzi z Systematic Theology Lewisa Birkhoffa, strona 168. Przejrzę to jeszcze raz i podam odnośniki do Pisma Świętego. Genesis.

Opatrzność Boża rozciąga się na każdy obszar Jego stworzenia. Wszechświat. Psalm 103:19.

Pan ustanowił swój tron w niebie, a jego królestwo panuje nad wszystkim. Daniel 4:35. Efezjan 1:11.

Bóg wszystko czyni według zamysłu swojej woli. Natura lub stworzenie. Hiob 37:5 i 10.

Psalm 104:14. Psalm 135:6. Mateusza 5:45. Mateusza 6:25 do 30.

Hioba 37:5 i 10. Psalm 104:14. Psalm 135:6. Mateusza 5:45.

Mateusza 6:25 do 30. Szatan i aniołowie. Opatrzność Boża jest nad nimi.

Hioba 1:12. Szatan może skrzywdzić Hioba tylko za pozwoleniem Boga. Psalm 103:20 i 21.

Łukasza 22:31. Szatan i aniołowie są pod opatrznością Boga. Hioba 1:12.

Psalm 103:20 i 21. Łukasza 22:31. Narody podlegają opatrzności Wszechmogącego Boga.

Hioba 12:23. Przysłów 22:28. Przepraszam, Psalm 22:28, nie Księga Przysłów.

Psalm 66:7. Dzieje Apostolskie 17:26. Narody. Hiob 12:23.

Psalm 22:28. Psalm 66:7. Dzieje Apostolskie 17:26. Opatrzność Boża rozciąga się na zwierzęta.

1 Królów 17:4 do 6. Psalm 104:21, 28. Mateusza 6:26. Mateusza 10:29.

Zwierzęta. 1 Królów 17:4-6. Psalm 104:21 i 28. Mateusza 6:26.

Mateusza 10:29. Opatrzność Boża rozciąga się na wypadki. Przysłów 16:33.

Jonasz 1:7. Mateusz 10:29. Wypadki. Przysłów 16:33.

Jonasz 1:7. Mateusz 10:29. Nad wolnymi czynami istot ludzkich. Rodzaju 45:5. Wyjścia 10:1 i 20.

Izajasz 10 :5 do 7. Dzieje Apostolskie 4:27 do 28. Wolne czyny. Rodzaju 45:5. Wyjścia 10:1 i 20.

Izajasz 10:5 do 7. Dzieje Apostolskie 4:27 i 28. Opatrzność Boża rozciąga się nawet na grzeszne czyny ludzi. Księga Rodzaju 50 w wersecie 20.

Wyjścia 14:17. Dzieje Apostolskie 2:22-24. 2 Tesaloniczan 2:11.

Opatrzność Boża odzwierciedla Jego wielkość, mądrość, moc, prawdę, sprawiedliwość i łaskę. A Jego opatrzność inspiruje naszą chwałę, zachwyt, pewność, zaufanie, podziw, strach i mądrość. Psalm 111.

Jeszcze raz. Grzeszne czyny. Księga Rodzaju 50 w wersecie 20.

Wyjścia 14:17. Dzieje Apostolskie 2:22-24. 2 Tesaloniczan 2:11.

Opatrzność Boża, powtarzam, odzwierciedla Jego wielkość, mądrość, moc, prawdę, sprawiedliwość i łaskę. A Jego opatrzność inspiruje naszą chwałę, zachwyt, pewność, zaufanie, podziw, strach i mądrość. Psalm 111.

W naszym następnym wykładzie, ostatnim, zajmiemy się stworzeniami Boga, aniołami, z których część, oczywiście, zbuntowała się.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Teologii Właściwej, czyli Bogu. To sesja 19, Dzieła Boga, Stworzenie i Opatrzność.